

arta veterinària ▶ Els aiguamolls

Pàgines 38 i 39

Amb la mirada posada al cel

es precaucions s'extremen als Aiguamolls de l'Empordà per detectar possibles casos de grip aviària ≡ Els responsables del parc natural vigilen per si s'hi troba algun animal malalt o mort

REPORTATGE

CRISTINA BUESA
CASTELLÓ D'EMPÚRIES

arriben, ho faran durant les properes setmanes. Els especialistes creuen que, si es detectés algun cas de grip aviària a Catalunya, serà com a conseqüència de la migració de les aus procedents de França. Ningú s'atreveix a assegurar que no passin per aquí, de manera que les mesures de precaució s'han extremat en zones humides com els Aiguamolls de l'Empordà, a Castelló d'Empúries (Alt Empordà).

«Tot i que no hem desplegat un control especial, estem en una situació passiva, que vol dir que nos fixem especialment per si béssim alguna au malalta, malalta o morta», resumeix el director del parc natural, Josep Espigulé. Mentre s'aixeca el dia a l'Estany del Cortalet, dues arpelles plou sobre l'aigua. Es tracta d'una espècie que s'alimenta d'ocells que poden de morir o estan morint, explica Espigulé, «i que ens podrien servir de detector del virus H5N1 als Aiguamolls».

A les 5.000 hectàrees de llacs, canals, camins i rieres es van començar a implantar el mes passat més de 40.000 aus. L'encarregat de fer el recompte va ser l'ornitòleg del parc, Jordi Martí, i el seu equip, regat amb els prismàtics, ell probablement qui detectés un primer cas de grip aviària.

Un viatge

Josep Espigulé explica el procediment: «Contactaríem amb els tècnics de la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge de Girona i, si tractés d'una espècie mitotòrica que hagués mort en circumstàncies poc clares, se'n farien mostres fecals i de la quea per analitzar-les». Una vegada malaltes, les aus triguen tres dies a morir, de manera que, si hagués de viatjar des del continent africà amb el virus, és possible

▶▶ Cignes sedentaris ▶ Dos exemplars, establerts al parc des de fa anys, emprenen el vol als Aiguamolls de l'Empordà, ahir.

▶▶ Observació ▶ Josep Espigulé, director dels Aiguamolls de l'Empordà, vigila el parc, ahir.

ble que defallissin pel camí a causa de l'esforç.

Mentre identifica dos exemplars de capó reial, Espigulé insisteix que les condicions higièniques a Catalunya fan poc probable un contagi massiu com el que s'ha produït en aus de corral en alguns països de l'Àsia o de l'est d'Europa. «Si n'hi ha-

gués, els francesos, que són experts, ja n'haurien localitzat més casos», apunta.

A l'entrar en un dels observatoris del parc, l'Aguait de les Gantes, és precisament un francès qui rep el director. El fotògraf Grau Christian té les cortinetes de fusta aixecades i captura amb la seva càmera Digisco-

py les desenes d'exemplars que es passen davant d'ell. «¿Pensen clausurar el parc? Al meu país, a prop de Bordeus, han tancat un parc per aquesta psicosi de grip aviària que jo considero exagerada», es queixa aquest veí de la Cerdanya francesa.

Dubtes de les escoles

Els Aiguamolls de l'Empordà són un dels espais més visitats de la comarca de l'Alt Empordà. Moltes persones, i sobretot responsables d'escoles, han trucat per telèfon abans d'anar-hi. «La gent rep tanta informació que no sap a què atènyer-se», assegura Espigulé. Al centre d'informació del Cortalet, una de les noies que atén el públic confirma que hi ha desconcert: «Les dones grans del meu poble diuen que això de la grip aviària existeix fa anys i que és la tos que han tingut tota la vida les gallines», dramatitza.

Si no fos perquè Espigulé assegura que el so forma part de la cerimònia de seguici, algú podria pensar que les cigonyes del parc es riuen dels humans. Un clac-clac produït amb el bec persegueix el visitant mentre els prismàtics dels ornitòlegs vigilen les llacunes amb altres ulls. ≡

• EL RECEL

Visitants i escoles truquen per telèfon per saber si es poden veure els aiguamolls